

Arrest

nr. 49 898 van 20 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 31 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. SCHOUTEN loco advocaat PH. MOONS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 9 februari 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 29 april 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Kotiadi. Sinds een zevental jaren zou u geldschieter zijn voor de lokale “BNP” (Bangladesh Nationalist Party). U zou een fervente aanhanger van de partij zijn en u zou geregeld de partijvergaderingen bijgewoond hebben. Hoewel het u vaak gevraagd werd, zou u nooit officieel lid geworden zijn, en dit wegens tijdsgebrek. Een andere politieke partij, Awami League, zou u vaak gevraagd hebben om hen ook financieel te steunen, maar dit weigerde u. In 2010 zouden er kort na elkaar twee klachten tegen u ingediend zijn. Dit zou een samenzwering van uw tegenstanders zijn. U zou ondergedoken zijn te Dhaka. Uw vader zou in contact hebben gestaan met een advocaat en men zou uw vlucht uit Bangladesh geregeld hebben. Enkele dagen voor uw definitieve vertrek zou u naar uw thuisdorp gegaan zijn. U zou aangevallen zijn door enkele gemaskerde personen. U zou ervan uitgaan dat het hier om uw tegenstanders van de Awami League ging. Eind augustus 2009 zou u Bangladesh over land verlaten hebben. U zou via India, Pakistan, Turkije, Italië en Frankrijk naar België gereisd zijn, waar u op 9 februari 2010 asiel heeft

aangevraagd. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw paspoort, twee bundels juridische documenten en hun vertaling en een Belgische medisch attest.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Zo mogen er vooreerst ernstige twijfels geplaatst worden bij uw politieke engagement. U beweerde sinds jaren een supporter (maar geen effectief lid) van de "BNP" te zijn. U wist echter niet waar de afkorting "BNP" voor staat. Volgens u zou deze afkorting voor "Bangladesh National Party" staan, terwijl dit eigenlijk Bangladesh Nationalist Party" moet zijn (gehoorverslag CGVS p. 4). Dat u de volledige officiële naam van uw partij niet kent, ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van uw engagement. Voorts werd u gevraagd waarom u juist deze partij steunde. U beweerde uw engagement aangegaan te zijn onder invloed van de ideologie van de oprichter van de partij, Rehman. Toen u echter gevraagd werd wat deze ideologie was, kon u hier geen rechtlijnig antwoord opgeven (gehoorverslag CGVS p. 5). Uiteindelijk diende u toe te geven de partijideologie niet te kennen, u was enkel geïnteresseerd in deze partij wegens de naam en faam van de leiders. U diende zelfs toe te geven dat alle politieke partijen eigenlijk hetzelfde beloven. Voorts kon u geen enkel concreet voorbeeld aanhalen van uw politieke activiteiten tussen 2006 en 2010 (gehoorverslag CGVS p. 6). U had het over voedselbedeling maar kon dit niet verder duiden (gehoorverslag CGVS p. 6). Wat meer is; u verklaarde zelfs duidelijk niet gestemd te hebben bij de laatste nationale verkiezingen (gehoorverslag CGVS p. 6). Gezien uw hooguit zeer beperkte politieke profiel, is het dan ook weinig aannemelijk dat de tegenpartij Awami League, u zou willen vernietigen door middel van juridische aanklachten. Deze vaststelling breekt dan ook het geloof in uw aanklachten af. Dit wordt verder bevestigd.

Uw kennis over deze aanklachten was minimaal. Van iemand die internationale bescherming zoekt uit vrees voor de mogelijke gevolgen van deze aanklachten, kan toch wel enige juridische kennis verwacht worden. Het is immers niet voldoende om tijdens uw asielaanvraag documenten neer te leggen. U moet deze documenten ook ondersteunen met een aannemelijke verklaring. Er mag van u dan ook enige inhoudelijke kennis verwacht worden.

Wat betreft de eerste aanklacht tegen u dient reeds vastgesteld te worden dat u de datum dat ze werd ingediend niet kent. Zo verklaarde u aanvankelijk dat de klacht ergens in februari 2009 werd neergelegd, terwijl u even later weer beweerde dat de klacht op 2 maart 2009 werd ingediend (gehoorverslag CGVS p. 6, 7). Uit de vertaling blijkt echter dat ze op 12 maart 2009 werd ingediend ("date of submission"). Uw bewering dat u het Engels en het Bengaals doorheen had gehaald, vormt geen afdoende verklaring. Hiervoor had u immers een tolk tot uw beschikking. Voorts wist u niet welke juridische documenten u voorlegde en u wist niet onder welke artikels van de Bengaalse strafwet u aangeklaagd werd. Noch kende u de inhoud van deze artikels (gehoorverslag CGVS p. 7). U wist niet wanneer de politie de zaak had doorgestuurd naar de rechtbank, noch wist u welke rechtbank verantwoordelijk was (enkel dat het een rechtbank in Kishorgonj was) of welke rechter uw zaak behandelt (gehoorverslag CGVS p. 8). Verder ging u er enkel vanuit dat er hoorzittingen plaatsgevonden hadden, maar u wist niet wanneer (gehoorverslag CGVS p. 8). Ook wist u niet hoeveel getuigen er in uw eerste aanklacht zijn, noch wanneer men uw arrestatiebevel uitvaardigde. Voorts is het bevreemdend dat u volgens deze juridische documenten drieëndertig jaar was in maart 2009, terwijl u volgens uw paspoort op dat ogenblik pas éénendertig jaar was (geboortedatum 1/01/1978). Uw verklaring dat de opstellers een vergissing hebben begaan (daar er in uw verschillende identiteitsdocumenten verschillende geboortedata staan) is weinig aannemelijk, temeer daar u deze andere identiteitsdocumenten, met de andere geboortedata niet voor wist te leggen (gehoorverslag CGVS p. 8). Ook werd vastgesteld dat u in deze aanklacht wordt omschreven als een lokale "BNP"- leider, terwijl u volgens uw verklaringen niet eens een partijlid was (gehoorverslag CGVS p. 9). Uw verklaring dat dit deel zou uitmaken van de samenzwering tegen u is weinig aannemelijk, daar de "BNP" via ledenlijsten zou kunnen aantonen dat u geen lid bent.

Wat betreft de tweede aanklacht tegen u, werden soortgelijke vaststellingen gemaakt. U kende de exacte datum waarop deze aanklacht werd ingediend niet, noch wist u onder welke artikels u aangeklaagd werd (gehoorverslag CGVS p. 9). U wist wederom niet welke juridische documenten u nu juist voorlegde, noch wanneer de politie de aanklacht naar de rechtbank had doorgestuurd. U wist dan ook niet welke rechtbank of rechter deze zaak behandelt. U kon zelfs niet zeggen of het dezelfde rechtbank is die uw eerste aanklacht behandelt (gehoorverslag CGVS p. 9). U verklaarde een advocaat te hebben, maar u wist eigenlijk niet wat deze man voor u deed. U wist zelfs niet of er al hoorzittingen plaatsgevonden hadden, of welke beslissingen de rechter al genomen zou kunnen hebben

(gehoorverslag CGVS p. 10). Verder beweerde u niet te weten of er in uw tweede aanklacht reeds een arrestatiebevel was uitgevaardigd (gehoorverslag CGVS p. 10). Echter in de door u voorgelegde bundel juridische documenten met betrekking tot de tweede aanklacht, blijkt een arrestatiebevel aanwezig te zijn. Als verklaring voor bovenstaande omissies haalde u geregeld aan niet de kans gekregen te hebben om uw juridische documenten eens door te lezen (gehoorverslag CGVS p. 8, 9). U verklaarde echter de documenten reeds minstens een dag voor uw gehoor op het CGVS in uw bezit te hebben. Daar het hier slechts om een klein aantal documenten ging, had u deze gemakkelijk kunnen doornemen voor uw gehoor. Dat u dit niet deed onderstreept verder uw volledige desinteresse, wat de geloofwaardigheid van uw vrees afbreekt. Ook beweerde u niet in staat te zijn om deze juridische documenten te lezen (gehoorverslag CGVS p. 10). Er werd u op gewezen dat u zich hiertoe tot uw Bengaalse advocaat had kunnen wenden, maar blijkbaar had u toen u in nog in Bangladesh was nooit persoonlijk contact met uw advocaat en zelfs vanuit België heeft u nooit de moeite genomen om uw advocaat te contacteren (gehoorverslag CGVS p. 8, 10). Wat meer is; zelfs toen u nog in Bangladesh verbleef heeft u uw juridische documenten nooit ingekeken (gehoorverslag CGVS p. 7). Nochtans waren de antwoorden op bovenstaande vermelde vragen terug te vinden in uw juridische documenten. Uw totale gebrek aan interesse en inzet om op de hoogte te zijn van zelfs de meest rudimentaire facetten van deze aanklachten, breekt het geloof in uw ingeroepen vrees volledig af.

Tenslotte dient er nog gewezen te worden op uw ongeloofwaardige reisroute. U verklaarde van Bangladesh tot België over land gereisd te zijn, waarbij u door India, Pakistan, Turkije, Italië en Frankrijk kwam (gehoorverslag CGVS p. 3). U kan echter geen enkele plaatsnaam noemen tussen Calcutta, India en Rome, Italië, ondanks de immense afstand die u beweerde afgelegd te hebben (gehoorverslag CGVS p. 4). Ook kan u niet zeggen waar of hoe u de opeenvolgende grenzen kon oversteken. Gezien de immer heersende spanning tussen India en Pakistan, is het weinig aannemelijk dat u zo gemakkelijk hun gemeenschappelijke grens kon oversteken. Ook was u er blijkbaar niet van op de hoogte dat Pakistan en Turkije geen buurlanden zijn, waardoor u nog minstens door één ander land diende te reizen. U beweerde hierop door Kurdistan gereisd te zijn, maar u had er geen idee van waar dit zou kunnen liggen (gehoorverslag CGVS p. 4). U beschreef dan ook op een uiterst vage en ondoorleefde manier een reisroute die op zich als weinig waarschijnlijk overkomt.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De authenticiteit van uw juridische documenten mag gezien uw ongeloofwaardige verklaringen hierover immers betwijfeld worden. Ook dient opgemerkt dat er enige twijfel bestaat over de authenticiteit van uw paspoort. De pagina waarop uw identiteitsgegevens staan is immers de enige pagina met een gele kleur, uw foto zit los en ze kleeft over een deel officiële tekst in het paspoort en onder uw foto kleeft duidelijk een stukje papier van een ander document. Uw verklaring dat dit waterschade was, is duidelijk onafdoende. Ook beweerde u dat dit paspoort niet langer geldig zou zijn, terwijl uit de stempel blijkt dat het nog geldig is tot augustus 2010 (gehoorverslag CGVS p. 3, 4). Het door u voorgelegde medische attest doet evenmin enige afbreuk aan deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker legt een origineel paspoort voor maar toont niet aan hiermee gereisd te hebben. Verzoekers betoog *“Het is absurd de reisroute in twijfel te trekken louter op basis van het feit dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van een aantal plaatsnamen op zijn route. Inderdaad is het zo dat verzoeker de vlucht genomen heeft en dat hij van zijn land naar hier gereisd is zonder er uitgebreid bij stil te staan door welke landen de reis precies ging”* gaat voorbij aan zijn verregaande onwetendheid over zijn reisweg. Voor zover hij verklaart de strenge grenscontroles te hebben kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten, wat niet het geval is. Verzoeker kan op de weg tussen Calcutta en Rome geen enkele stopplaats opnoemen terwijl hij een lange reis maakte via India, Pakistan en Turkije, daarna enkele maanden in Italië verbleef om uiteindelijk via Frankrijk naar België te komen. Daarenboven kan gezien de spanningen tussen beide landen, allerm minst overtuigen dat hij aan de grens tussen Pakistan en India zonder enige controle van auto heeft gewisseld. Verzoeker toont niet aan illegaal gereisd te hebben.

3.2. Verzoeker zou een zevental jaren fervent aanhanger en geldschieter geweest zijn van de lokale BNP-afdeling maar brengt geen enkel bewijs aan van zijn geldelijke steun zoals bankuittreksels of andere stukken. Daargelaten dat hij de afkorting BNP verkeerdelijk door ‘Bangladesh National Party’ vertaalde terwijl de correcte benaming ‘Bangladesh Nationalist Party’ is, en daargelaten of in België *“velen, die zelfs fervente voorvechters zijn van deze partij”* (...) *“de A in SP.A”* niet kennen, wordt verzoekers politieke overtuiging geheel ondergraven nu hij verklaarde zelf nooit aangesloten te zijn geweest bij de partij. Dat een geldschieter van de BNP zelf de moeite niet neemt om te stemmen bij de laatste nationale verkiezingen in december 2008 ondergraft zijn beweerde doorgedreven politieke interesse waardoor hij op regelmatige basis geld zou geven aan de BNP. Verzoekers loutere bewering dat hij actief deelnam aan manifestaties en bijeenkomsten van de partij is evenmin geloofwaardig te meer nu hij geen enkel concreet voorbeeld kan geven van zijn activiteiten voor de BNP, noch in grote lijnen de ideologie van de partij kon verduidelijken. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift benadrukt dat hij naar de leiders van de partij opkeek, hij hoopte op een machtswissel en dat zijn financiële steun aan de partij *“minstens zo belangrijk”* is *“als het actief ideologisch politiek bedrijven”*, is het dan redelijk te verwachten dat verzoeker minstens weet voor wie -en voor welke ideologie- hij geld geeft en hij via de verkiezingen tracht deze *“machtswissel”* effectief te steunen. Verzoeker toont geen politieke interesse aan, laat staan een politieke gedrevenheid en activisme. De vluchtmotieven die uitsluitend hierop steunen hebben dan ook geen grondslag.

3.3. Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal nergens stelt dat de neergelegde juridische documenten vals zijn en *“er dient dan ook aangenomen te worden dat hij daadwerkelijk vervolgd wordt”*, gaat hij eraan voorbij dat om enige bewijswaarde te hebben, documenten dienen ondersteund te worden door overtuigende, geloofwaardige verklaringen. Documenten kunnen op zich de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet herstellen. Aldus kan aan verzoekers juridische documenten geen bewijswaarde worden gehecht te meer nu hij deze documenten aangaande de twee aanklachten tegen hem niet kan toelichten. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker niet op de hoogte is van de stand van de voorgehouden rechtszaken, noch van de aard en de inhoud van de voorgelegde documenten. Daargelaten of verzoeker al dan niet op de hoogte moet zijn van de toepasselijke wetsartikels, de bevoegde rechter en rechtbank, verscheidene data in de procedure, is er geen doorgedreven juridische kennis nodig om te weten welke juridische documenten verzoeker precies neerlegt nu hij tijdens het verhoor verklaarde ze reeds enkele dagen in zijn bezit te hebben. Verzoekers bonte bewering *“Indien men een rondvraag zou doen bij Belgische advocaten en hun cliënten, dan zal hier ook uit blijken dat er maar zeer weinig mensen zijn die het voorwerp uitmaken van strafrechtelijke vervolging die zelf exact weten wanneer een klacht tegen hen ingediend werd en op basis van welke juiste juridische bepalingen en wetsartikels”* kan geenszins zijn persoonlijke onwetendheid verklaren. Overigens van een asielzoeker die een dermate vrees voor vervolging ervaart dat hij hierdoor zijn familie en land moet achterlaten en beslist om naar Europa te vluchten, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij een minimum aan kennis heeft of minstens interesse vertoont in de rechtszaak die aan de basis lag van zijn vlucht naar Europa, hij onder meer de getuigen kent en weet of zijn zaak voor eenzelfde rechtbank wordt behandeld en of er hoorzittingen plaatsvonden. Daarbij vertonen de juridische stukken gebreken nu verzoekers identiteit niet overeenstemt met zijn verklaringen en paspoort en ze anderzijds verzoeker de rol van lokaal BNP-leider aanmeten. Deze vaststellingen worden door verzoeker niet betwist, noch weerlegd en blijven derhalve staande. Daargelaten dat verzoeker niet aantoont gerechtelijk vervolgd te zijn, wordt verzoekers betoog

“justitie is totaal niet onafhankelijk en het gaat hier niet om een rechtstaat” niet geobjectiveerd en geeft verzoeker niet in het minst aan waarom hij desnoods in beroep, een partijdige rechtszaak zou vrezen.

3.4. Tot slot kan slechts uit de medische attesten worden afgeleid dat verzoeker een “conductief gehoorverlies” heeft. Een medisch attest is immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468).

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Verzoeker meent minstens in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna : vreemdelingenwet).

4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Voor zover verzoekers gerechtelijke vervolging waarachtig zou zijn -quod non-, toont hij niet aan dat deze onterecht is, noch dat hij indien nodig geen beroep kan aantekenen. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt een reëel risico op ernstige schade aldus toont verzoeker niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK